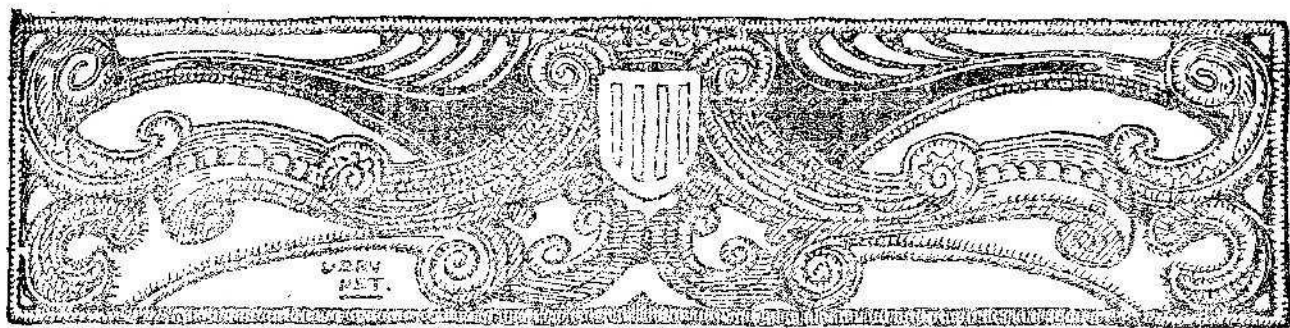

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA NACIONALISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY II □ NUM. 55

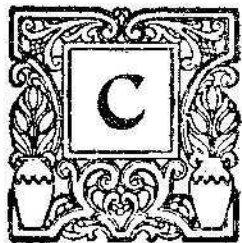
21 D'ABRIL DE 1923

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2'—ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

DIRECCIÓ: MAR, 5, TELÉFON 808
REDACCIÓ: CENTRE REPUBLICA NA-
CIONALISTA, TELÉFON 801
VENDELL

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

PLEBISCIT

ELEBRADA solemnement el diumenge passat a Sarreal la mag-
na Assemblea de Delegats de tots els pobles del Districte de
Vendrell, per a la proclamació de nostre candidat per aquestes
eleccions de Diputats a Corts, entusiasta i unanimitat quedà
designat

Candidat Republicà Nacionalista

En Lluís Figuerola Maria

No cal fer l'elogi de nostre candidat. Es prou conegut i estimat de tots nosal-
tres, per a ostentar el ferm convenciment de que sabrà continuar amb més abnega-
ció que mai, essent el digne representant dels ideals de Pàtria i Llibertat que d'una
manera tan gloriosa ha procurat mantenir sempre aquest districte, catalanissim i
republicà per excel·lència.

Per aixó anem a la lluita ardidament convençuts per endavant, de la nostra
victòria formidable. Victòria formidable perquè, amb el nostre candidat Republicà
Nacionalista, hi lluitaran no sols els que som republicans i els que som nacionalistes,
si no tots els que es tinguin per homes conscients, per homes sincers, per homes
dignes, que son el poble, el veritable Poble, que ja atrevidament avença avui a
Catalunya, qu'na és la seva voluntat, la seva resolució, el seu inalterable plebiscit.

L'Assemblea del diumenge a Sarreal

Proclamació d'En Lluís Figuerola

PREVIAMENT convocada per el «Centre Republicà Nacionalista» de nostra vila, diumenge passar al migdia tingué lloc en el «Centre Republicà Autonomista» de Sarreal l'Assemblea de delegats representants de tots els pobles del Districte a l'objecte de proclamar el candidat Republicà Nacionalista en les properes eleccions de diputats a Corts.

La concurrència fou verament nombrosa i entuslasta, comptant-s'hi entre altres persones de prestigi de diferents pobles, els diputats provincials Srs. Manel Potau i Pau Robert.

L'entitat convocant estava representada pels Srs. J. Vidal Canela, Francesc Pagés i Francesc Rossetti, trobant-s'hi com a representants de Sarreal els Srs. Daniel Serra Giné i Florenci Mateu.

De Santa Coloma de Queralt hi assistiren els Srs. Francesc Huguet i Anton Casajoanes; de Pla de Cabra Bernat Llobera, Ramon Font i Josep Pujol; de Bisbal del Penadés Manel Marcé; de Llorens Josep Urpi; de Montbrió de la Marca Josep Vilà; de Forés Ramon Puig i Magí Fonoll; i de Rocafort de Queralt Isidre Llobera.

Complet el formulisme de presentació de credencials foren llegides una per una les delegacions escrites i les adhesions dels següents pobles: Arbós, Bañeras, Bellvey, Calafell, Cabra, Figuerola, Savallà del Condado, Passanant, Santa Perpètua i Vallfogona.

Seguidament el Sr. Manel Potau, que presidia l'acte, després d'adreçar una coral benvinguda a totes les comissions assistents a l'assemblea, fixà en termes generals la posició de les forces d'esquerra del districte, les quals cada dia més compenetrades i unificades en una orientació conjunta, anaven en aquell acte solemne a procedir a la proclamació del candidat per qui es disposaven lluitar en aquestes eleccions, congratulant-se de que aquesta anés a recaure en tan digníssima persona com és don Lluís Figuerola Maria, de qui en feu el més rellevant elogi, essent molt aplaudit.

Subscriguent les paraules pronunciades pel diputat provincial Sr. Potau, el Sr. J. Vidal Canela, com a president del Centre Republicà Nacionalista de Vendrell feu ressaltar que més que un acte de proclamació de candidat podia dir-se que l'Assemblea que estaven celebrant no era altra cosa que un acte d'afirmació per a refermar una continuïtat política, que cada dia avençava més ferma i decidida que mai per arribar a la consecució dels ideals polítics republicans nacionalistes del districte que tan ben encarnats estaven en la representació del que el dia 29 a pesar de tots els atropells i coaccions tornaria a ésser el diputat del Districte de Vendrell don Lluís Figuerola.

A continuació parlà el delegat de Santa Coloma de Queralt el Sr. Anton Casajoanes, el qual amb tona verament calurosa censurà durament la conducta d'aquest Govern que dient-se liberal i reformista ha ressuscitat de la fossa immonda de caciquisme tots els vells procediments vergonyants de despotisme ja desterrats de la dignitat dels homes i convidant a tots els presents a que contribueixin amb tots els esforços possibles a la victòria del dia 29, acabà dient que aquesta victòria representarà quelcom més que el triomf d'una candidatura, d'una idea i una causa, representarà la voluntat del poble obligant a l'Estat a seguir per altres camins més elevats i nobles.

Fa us de la paraula el delegat per Pla de Cabra Sr. Bernat Llobera evocant l'anhel d'un prompte ressorgiment que permeti al poble ésser sobirà de si mateix amb la convicció que quan el poble sapiga apreciar que en el seu si porta la moralitat i la grandesa que desitja pel país sense cap estridència portarà a cap aquella revolta que ens sembla imprescindible per l'instauració d'una República.

Entretant comensem per saber guanyar petites-grans victòries i entre elles no ens deixem arrebasar la que aconseguirem el dia 29 fent triomfar la candidatura del nostre estimat Lluís Figuerola.

Acabats aquests parlaments s'associen a ells amb diferents i coratjosos sentits varis delegats representants entre els quals els Sr. Uguet de Santa Coloma i Pagés de Vendrell, dediquen admirables elogis a la persona del candidat republicà nacionalista, que amb entusiasma i unànim assentiment de l'assemblea quedà proclamat.

Seguidament el Sr. D. Francesc Rossetti excusant la presència del candidat proclamat Sr. Lluís Figuerola Maria, en nom seu procedeix a la lectura d'una carta en la que remerciant als seus amics i electors, aquella mostra de confiança proclamant-lo novament candidat, promet la continuïtat dels seus esforços en tot lo que pugui significar un bé pel districte pels ideals que sustenta i per Catalunya.

Acabada la lectura d'aquesta carta del Sr. Figuerola que es molt aplaudida el Sr. Potau dona l'acte per terminat augurant-se per les impresions i comentaris que es recullen una magnífica victòria.

Als electors del Districte de Vendrell

EN qualsevol país del món, on la degeneració política no hagués devallat a la actual degeneració de la política espanyola, quan un Govern no comptant amb la confiança d'un Parlament, dissolgués unes Corts per a convocar unes eleccions, es podria creure que la transcendència de semblant disposició no obeeix a altra fi, que la de demanar l'associació directe del poble, per a disposar-se a governar d'acord amb ell, per apreciar juntament la realitat viva d'aquells moments polítics.

A Espanya quan un Govern no compta amb la confiança del Parlament dissolt les Corts i convoca unes eleccions, per a ofegar precisament tots els anhels del poble, extrafent la seva voluntat i creant-se descaradament unes Corts governamentals adictes a ell, moltes voltes no sols portat per afinitats partidistes, sinó per afinitats de conveniència o de família.

Davant de tal inqualificable desviament com se dona a les prerrogatives constitucionals, els diputats que per la sobirana voluntat del poble constituïrem l'últim Parlament, no podem de cap manera considerar-nos anul·lats i fracassats per la sobirania arbitrària d'un Poder fatal de tota autoritat moral, ans al contrari, es un deure que tornem al poble perquè sigui ell que jutgi i falli la nostra actuació i si som dignes de continuar lluitant al costat seu, ens obligui de nou a mantenir la seva representació.

No som nosaltres governamentals ni ho pot ésser-ho cap republicà, ni cap nacionalista, ni cap home d'esquerra; ni ho es Catalunya, ni ho es Espanya. Tan violent divorci existeix entre l'actuació del Govern, simulant pulsar l'opinió del poble, per a seguir governant i la veritable opinió pública, que entre una i altre forçosament han de formar el contrast més oposat.

Contrast indispensable perquè aquest Govern no es mes que un Govern eixorc, corromput, sense idealitat sense un valor positiu, sense sinceritat. Un Govern que oblidant que el Poder es un us, en fa un abús; que des de que porta les riendes de l'Estat, no ha resolt ni s'ha preocupat de cap dels apremiants problemes que inevitablement enfonsen a Espanya a cada hora que passa; que no ha sabut, ni pot satisfer cap necessitat ni cap aspiració nacional i que tenint l'interés només posat en benefici propi, no s'ha cuidat més que de preparar-se una jornada electoral, pertorbant constantment d'una manera infuqa la vida municipal, coaccionant pobles, suspent Ajuntaments, anomenant Alcaldes de R. O. i deixant que tots els governadors, cacics i caciquets cometessin sense cap mirament tota mena d'atropells i de vergonyes.

No parlem ara de l'incapacitat política que representen els homes ministerials d'avui, cal veure la gran buidor la seva declaració ministerial, on amb la pedanteria de la més gran serietat, s'atreveixen a presentar-se davant del país, amb un programa completament il·lús, ridícul i curull de vaguetats.

Que podem doncs esperar d'un Govern així, immoral i anarquitxant, sense cap trajectoria i que no deixa darrera seu ni la més petita confiança, ni te cap autoritat per a conservar la soberania del Poder?

Ell es el qui prometia una imminent modificació constitucional, i al pretendre modificar un senzill apartat del Article II, ha cedit porugament covard a la primera embestida d'una advertència episcopal.

Ell es el qui parlà de l'implantació del protectorat civil al Marroc, augmentant entretant d'una manera considerable, el contingent de tropes i continuant els procediments que ens conduïren al desastre i que fatalment han d'arrastrar-nos a un nou desastre imprevist el dia menys esperat.

Ell es en fi, el qui parlant de la reforma del sufragi es val avui obertament avergonyint al poble, de tots els mitjans indignes per a guanyar les eleccions. portant per unic lema «**Bruticies i pessetes**».

Per aixó, nosaltres, els que batellem per una idealitat viva i per una redempció pàtria, que estem compenetrats dels sentiments, de les justes aspiracions i de les angoixes del poble, ens presentem no-

vament a ell, per que tots a la una, ens redrecem davant d'aquest Govern ignominios que es befa fastigosament inclús del poble que el tolera, per a que la nostra veu, sino arriba fins a ell amaneçadora, arribi vibrant fins a la consciencia ciutadana d'aquells que encara no han caigut a la postració suïcida de l'indiferencia, per a que com nosaltres palesin una voluntat ferma i decidida a demostrar que per damunt de tots els poders i de totes les soberanies, hi ha la dignitat pública i la tolerancia de tots plegats.

El nostre poble clama. Sent els fondos neguits de totes les reivindicacions: anhela un altre regim, més noble, mes digne, més sà, més justicier; demana una transformació dins la vida social i econòmica; no vol continuar ni un dia més la intensa tragedia del Marroc; sent els batecs d'una Catalunya que crida llibertat i amb les mans posades damunt del cor, sagnantes només de tocar-lo, vol que s'exigeixin unes responsabilitats civils, que cada dia desapareixen més enfons de la gran buidor de la «política» espanyola.

Aixó clama el poble, que no vol seguir més a una monarquia tan convencional i caduca, que ja ni pot comptar amb Govern, ni amb un Parlament, ni amb un Senat que siguin garantia d'un Poder i com que un país no pot viure molt temps, sense govern, sense parlament i sense justícia, si aquesta clamor no es escoltada, tal volta el poble quan ningú hi sigui a temps pendrà el geste decisiu dels pobles mascles, quan adopten la revolució per a la salvació suprema de la Patria!

Judiqueu; mireu quina significació té el candidat ministerial que se us presenta a nom d'esser molt...ric i mireu quin es el candidat Republicà Nacionalista que per tercera volta se us posa al costat vostre.

Mireu amb quin dels dos us sentiu mes idealment unificats, mireu quin respon mes a la vostra manera de sentir; i mireu quin es el que la consciència us dicta que teniu de votar...

Jo podria dirigir-me a vosaltres com vareig fer ho a darrers de l'any 1920 dien-vos que he posat al vostre servei tota la meua voluntat i que aixís he continuat fent-ho i que com allavores, sino no he fet més ha estat perquè no he pogut.

Amb el mateix ànim que allavores em presento a la lluita demanant-vos novament el vostre sufragi, que per orgull del Districte de Vendrell voldria que fos unànim, espontani i digne. Unanim per tots aquells que senten anhels de Pàtria i de República, espontani per part d'aquells que cercant les reivindicacions socials per altres viarany, podrien fer en aquets moments de lluita causa comú amb nosaltres contra el despotisme i digne per part d'aquells que amb la seva actitud poden demostrar que si hi han homes que es presten a corrompre un poble, també hi han pobles per humils que siguin, que no es deixen corrompre per un home.

Lluís Figuera

Vendrell 16 d'Abril de 1923.

Escolta elector

NO'T deixis enlluernar pel brill de la moneda; ni per un traje, ni per un tip d'arroç amb pollastre i verí ensucrat, que't faries esclau i aborrible per tota la vida.

No't deixis afalagar per ningú que tracti de comprar-te el que hom estima més: la consciència. I si et vens el vot, et vens ço tan preat.

No t'escoltis a qui't fa massa promeses per que no t'en complirà cap.

No't fis pas d'aquell qui a tot hora li puguis aplicar alló de: «Diga'm amb qui vas i't diré qui ets». Fixet en qui va i veuràs tot seguit les males intencions que tanca sota aquella boca de plata, que fa olor de sucre, i que du envernada amb el mal instint d'allà dalt.

No't creguis mai a qui mal ven la seva terra al botxi, per que t'entregarà—sense que t'en adon-

guis—tard o d'hora, a les mateixes mans del propi botxi.

Foragita de casa teua al home qui pretén com-
parte, que és un negrer, un mal home.

I escup a la cara d'aquell qui per sota mà et roba el teu fill i te'l fa assassinar duent-lo a una guerra, que, Catalunya no sent, ni pot sentir.

I si m'escoltes, bon amic, i ho practiques al peu de la lletra, compliràs amb el teu deure de ciutadà digne, i la teua mulle- et beneirà i els teus fills et besarán al front bo i vessant una llàgrima de goig, al veure que sabs fer-te digne d'esser llur pare.

Ço ho sabrem, amic elector, el dia 29 del que som.

Si ho has fet aital com el meu cor de fervorós nacionalista m'ha dictat i et deixo escrit, seràs digne d'esser un espós i un pare.

Si t'has deixat temptar, la teua muller i els teus fills t'ensorrarán, avergonyits, de veure que hakis sigut tan monstre. — H. LLIBRE

Quin fàstic!

ES presenten les eleccions generals amb la mateixa forma fastigosa de sempre.

Per un costat els homes que perseguim un ideal i que amb la seva propaganda hi hem dedicat els millors anys de la nostra existència: els que voldríem que el cos electoral estigués suficientment capacitat i que, lliurement, sense que se'l tingués d'estimular ni amb cap mena de propaganda, votés, l'elector, el candidat de la seva prelibecció confeccionant manuscrita la seva papereta en el moment de presentar-se davant de l'urna electoral.

Per altra part els corruptors del vot, els que no persegueixen altre ideal ni finalitat que la missió de comprar i pervertir les consciències perquè amb el desmeny d'aïtal comanda s'hi queden enganxats entre les seves grolleres urpes algun miserable bitllet de banc; els que tant se'ls endona guanyar com perdre, puix que si haguessin de lluitar amb un candidat que no disposés de diners, restarien a casa seva arrupits i mandrosos, ja que son esperit no es deixa moure per cap noble entusiasme ni cap enlairada causa.

Ja ho hem vist alguna vegada que no els ha sortit el candidat de *quota* que necessiten o que els ha tocat anar a la lluita al costat d'un candidat empès solsament per l'ideal dinàstic que ells diuen i blasonen sentir, però que no ha volgut o no ha pogut satisfer els seus egoïsmes, ja hem vist, repetim, com ha sigut fluixa la seva actuació arribant, per despit, fins en alguna part del nostre districte, a aconsellar an els seus amics que votessin al candidat contrari.

En les eleccions que van a celebrar-se proximitament lluiten satisfets fins a vessar, desplegant tota la seva activitat, car han trobat l'home que pot satisfer totes les seves ambicions. Aquest home el desconexien ahir i fins l'haurien bescantat al coneixe'l al sapiguer que perteneixia a la generació que lluita i treballa per les reivindicacions de Catalunya. Però, què hi fa! aquest home s'ha tombat d'imprevist per un motiu fútil girà les espatlles a les aspiracions catalanes i es presenta al nostre districte justament apoiat pel Comte de Romanones, i ells, els guiadors de nostres forces dretanes, que volien per el nostre districte a un candidat que patrocinés la política d'En La

Cierva, ja que segons el seu portaveu era l'únic home íntegre i l'única esperança para la salvación de la patria española, etz., etz., tombant full acaben la campanya de la política ciervista i es llencen de ple en braços del català renegat que de cop i volta s'ha fet romanonista, perquè veuen que l'home és acabat i pot satisfer els seus mal-sans egoïsmes; perquè després de poguer lluir el garbo amb bons autos i tartanes parant en cada fonda com en estacions, visitant als pobles del nostre districte, sigui quin sigui el resultat de la lluita, que aixó per ells és material, logran per fi de festa que les seves butxaques toquin el resultat que perseguien.

Es de esperar que la candidatura d'aquest senyor caigut per etzar en nostre districte, si reple de diners buit de prestigi per ostentar l'ideal dinàstic que avui pretè encarnar per a satisfacció de vanitats o conveniències, és de esperar, repetim, que la seva candidatura té de veure's derrotada. Emperó molt ens dol que els seus agents puguin posar en pràctica els seus treballs amb l'esplaiament i descaro que ho realitzen, ja que el poble ho veu, els coneix un per un i té la poca energia de cometre el pecat de consentir-ho.

Que's deixi en plena llibertat al cos electoral; que voti tothom obeint els impulsos de la seva consciència; que s'abstingui qui es vulgui abstenir; però que no puguin sortir de casa seva aquests funests mercaders que pel desig brutal de lograr el seu profit enverinen la consciència i es befén de la miseria i ignorància dels pobles.

Z.

Si t'estimes a tu mateix pensa,

que cada dia que passa, augmenten els atropells i les iniquitats que amb aquestes eleccions ve portant a cap descaradament l'autoritat governativa.

Cal doncs que prenem exemple dels que representen l'ORDRE. Si ells actuen dintre la llei, actuem també nosaltres noblement a dintre d'ella; si ells la fan servir per arcabota sortim-nos d'ella per a no difamar-nos.

Arma per arma; procediment per procediment; violència per violència, així ho exigeixen el nom de nostra patria i el nostre honor de ciutadans.

El tern de Sant Valeri

Historieta espetarrant
d'un senyor molt elegant

NO et vagis a creure llegidor, siguis qui sigui, que aixó del tern de Sant Valeri sigui quelcom així com un tranquil paratge d' algun poblet de la costa o de muntanya, en el que per sort d'un balneari, s'hi hagi descobert una font d'aigües saludables, com a primera vista sembla. No es tracta de cap lloc apropiat per a que un si deixi caure, sinó de les deixes de vestir personals (ja vejeu la diferència) del propi Sant Valeri en persona, que acópia d'anys s'han fet tant velles, que per antigues i santes! o ironia dels temps! han anat a parar al enrenou d'un plet entre la Mancomunitat i un negociant de sucres i cacau que de temps ha no les deixa de *pistu*.

A nosaltres si, per aixó, que tractant-se de terns i ademes capes pluvials, baculs i mitres, podriem dir, que no ens importa un *pito*, car som d'aquells que mentre no hagim de pagar indirectament els plats trencats d'aquestes coses, deixem que *cada loco se las componga con su tema*. Pero el cas del pobre Sant Valeri resulta tant extraordinari que una vegada mes ve a demostrar-nos que a Espanya les millors estracanades no son les d'En Muñoz Seca, sinó les dels governants que en fan una «politica» que rieu-vos d'«El Verdugo de Sevilla» o de «Serafin el Pinturero».

Perque ningú pugui creure que aixó que diem es *inventiva tendensiós*a, heu de saber que abans que D. Lluís Planduria i Pou sortís amb ample *cambergo* retretat a «El Vendrellense» hi havia dictada una R. O. que per a evitar que cap comerciant de trastos vells (vulguis antiquari) ens transladessin les golfes del art historic en pes cap al estranger, disposava (i disposa encara) que, a imitació de l'apotecari d'Olot, amb l'adquisició d'objectes d'art, preu per preu poden incautar-se d'aquets l'Estat o les Diputacions.

Com que perque les coses vagin malament es necessita tanta gent a Espanya, el Govern no dubtà gens en anomenar a n'En Lluïset Plandiura, Comissari Regi de Belles Arts de Barce-

lona, creient així salvat el text de la R. O. i l'exportacio artistica de contraband.

Malgrat aixó En Lluïset Plandiura, que será tant anticuari com vulgnin, pero que tractantse de negocis, de sucre i de *cacau* es mes modern que una pianola electrica, no essent-li Sant Valeri, sant de la seva devoció, segons es diu no repará en gestionar la compra del famós tern... i lo que *sigué*, per 200.000 pessetes; car no resant la R.O. que un Comissari Regi, tingui cap obligació de vigilar-se a si mateix, el tenia ja venut per endavant a un excentric americá o newyorquí (no ve d'aquí) mes anticuari que ell, no resmenys que per 1.800,000 de l'ala.

La Mancomunitat que no deixa de esser una institucio moral i que per lo tant no li podia fer gaire goig que un Sant, com Sant Valeri, que no deixa d'esser un un bon sant, es quedés despullat com un Sant Sebastiá, fent us de la mentada R. O. entaulá plet de pertinençia, pero a Espanya, que es veu que no hi ha mes R. O. que hi valgui que la dels Alcaldes, deixa passar el temps... i aquí teniu al bon Sant Valeri des de el cel contemplant com se li disputen a la terra el seu migrat calaix de calaixera.

Entretant En Lluïset Plandiura, que com deia «La Tralla» pasa apesar de tractar amb sucres les mes amargues engunies per tal de guanyar la *partida* al Museu, comprenent que un home que te auto pot passar-se facilment de catalanista a Romanonista, há *fet el tom* i de torrana de Madrid (on assegura «El Vendrellense» que va anar-hi a comprar materials per les nostres escoles, encara que no detalla en casa de quin anticuari) s'ens presenta a n'aquest districte com a candidat ministerial, disposat a comprar vots amb la mateixa frescura que s'en aniria cap a Egipte a comprar momies o cap a Mexic a comprar cacau.

Ara lo que falta saber es, si els *traficants de consciencies* de nostre districte, que davant d'un duro fan qualsevol *falç paper* i que han de facilitar-li la compra no s'el *passegan* per portar-lo a *vendre*... amb *cambergo* i tot.

Que Sant Valeri ho faci, si vol salvar la poca roba que li queda!

XINOFOT

Pobre Espanya

ACEPTAREM el plebiscit del poble en les vinentes eleccions legislatives, i l'acceptarem per l'amor al dret de ciutadania que ens dona la llei electoral vigent. Ja és sabut de tothom, que els parlaments espanyols es confeccionen arbitràriament, posant en joc totes les males arts de que són capaços els homes del podrit règim espanyol, dels homes que s'apressen a portar als tribunals als que falten a la llei escrita, mentre ells, o contrast! l'estan trepitjant a cada moment de tal manera, que fins han arribat els de l'alt tribunal a no donar crèdit a actes notariais, com succeí en les darreres eleccions al districte de Tortosa. Aquest és l'exemple que dona l'Estat al poble, de manera que mentre s'exigeix a aquest el respecte a les lleis, ells no es miren gens en burlar-les de la manera més declarada. Així procedeixen els homes del règim que tenen càrrecs públics, els homes que blasonen d'ésser homes d'ordre, quan amb son procedir no més ensenyen i escampen el desordre més descarat.

Si un dia ve un desbordament de passió popular, davant els alligonsaments anárquics que li donen els de dalt, en aquells moments en que trontollant el principi d'autoritat acaba per desaparèixer com ha succeït en algunes nacionalitats, com podem estranyar i esgarriar-nos dels excessos que el poble pugui cometre, si la educació que reb i l'exemple que se li dona no és més que un continuu sabotatge reglamentat que es comet contra les seves plenes llibertats?

Prenem experiència de la responsabilitat de tot el succeït a les nacionalitats que com la nostra els educadors del poble, no han fet més que desmoralitzar-lo i cobrir-lo d'ignorància, de vergonya i d'embrutiments innobles.

Si per educació d'instint propi existeix algun districte que sobresur per la seva espiritualitat viva de nobles afanys i de sanes ideologies, a aquest districte, en lloc d'ajudar-lo a una dignificació completa com tindria d'ésser per part dels de dalt, aquests no sabem per quin instint desgraciadament contrari, am tota la desaprensió de la seva malavolença criminal, no s'hi miren gens en corrompre'l iniquament enviant allà al primer recomanat tonto presumit que se

els presenta, o a un negociant sense consciència per a que ofegui aquell flamareig espiritual que podria propagar-se bellament d'un poble al altre.

La paciència però durarà fins que s'acabi; l'exemple el tenim a Europa mateix; nosaltres, idealistes sempre, tindrem una serena tranquil·litat de consciència de no haver col·laborat al enfonsament de la nació.

De moment ja ens redrecem i ens se sentim completament deslligats de tot el que's trama a la «villa del oso» així i amb aquesta actitud esperem, que vindrà, l'enfonsament del estat, per culpa dels del ordre; entretant nosaltres continuarem col·laborant sigui en poc sigui en molt, en la obra de catalanització de nostre estat Nació, i com a homes d'espiritualitat, pasarem per on tinguem de passar amb la seguretat que com totes les causes justes al fi de tot triuflen, la nostra triomfarà i tal volta, ressorgirà esplendent de les mateixes ruïnes d'aquesta desgraciada Espanya tant prostituida tant podrida i corrompuda... Pobre Espanya!

R. N.

Una acció lloable

El dilluns d'aquesta setmana, dia 16, i per conducte del veí d'aquesta vila En Ferrán Ramón Soler, el Sr. Batlle va rebre com a President de la Junta del Hospital del Santíssim Salvador, la quantitat de MIL PESSETES que, i com almoïna pel dit establiment benèfic, ha donat la Sra. N' Angela Roig, esposa del ferm vendrellenc resident a l'Habana En Josep Aixelá. El Sr. Batlle va fer present al portador del donatiu el reconeixement amb que rebia dita mostra de patriotisme i humanitarisme.

Per la representació que poguem ostentar de nostra vila ens plau fer-nos ressó de la lloança amarada de gratitud que sent el Vendrell de tenir tan caritatives persones que bo i de lluny pensen amb els seus pobres i els seus malalts.

Pinzellades electorals

Cara i Creu

ESCOLTA, elector! Coneixes an En Figuerola? Coneixes an En Plandiura?

Ja se que'm diràs, que, al primer si que'l coneixes, que és aquell senyor franc i tan noble, qui no te mai un «no» per a ningú, ni pels seus mateixos adversaris; que sempre està a la disposició del primer del districte qui vagi a cercar-lo, sense mirament de cap classe.

I és que ell és el verdader prototipu dels veritables representants populars d'un districte. Es el nostre bon pare en tots els moments, i ens parla com un fill. Ens parla amb aquell franc respecte!

En Figuerola és el soldat valent i generós qui no's doblega ni's vent per ningú. Per ço ell no ha intentat mai, tampoc, comprar a ningú.

En Figuerola és, més que'l nostre representant, l'embaixador del districte del Vendrell, qui va *allà dalt*, a la terra dels miloques i panxa-contents, a dir als nostres botxins ço que tot home honrat i net de consciència pot dir al cranc rosegador de les nostres llibertats:

—Jo soc l'embaixador del districte del Vendrell, d'aquest districte tan senzill i clar de la Catalunya esclava i oprimida, i vinc a exigir-vos—sense vinclaments d'esquena—els drets que li pertocquen per llei natural i que tan covardament els vostres avant-passats li robarau.—

I hem vist mantes vegades an En Figuerola, mentre ço que *allà dalt* en diuen «govern», enviava als fills de mare a aquella terra agre i estranya del Marroc, per a fè'ls batre inconscientment contra qui en bon hora defensa una causa justa i noble, ell aixugava, com un pare carinyós i dolorit, les llàgrimes d'aquelles santes mares llatzarades de torment i de neguit, que vèien com els hi prenien els seus fills per a no tornar... I durant la absència d'aquell fill, continuava el nostre representant, el nostre embaixador a les Corts d'España, en Lluís Figuerola, servint de lenitiu a aquells desventurats pares qui no sabien re dels fills amats, que cada dia transcorregut se'ls hi feia més esgarriós aquell silenci, davant l'espectacle que diàriament se'ls hi oferia als seus ulls: els telegrams, encara que «oficials», mostrant abscondides les *baixes espanyoles*.

I En Figuerola, després d'haver pogut servir-los a tots, restava tranquil, davant de que havia pogut ésser útil al seu districte. Per que En Figuerola, sols es desvetlla pensant com pot ésser més útil al poble qui ha sapigut el·legir-lo. Què podrà fer més per a poder-lo servir millor!

I després, car elector, em diràs, que'l segon, aquest senyor Plandiura, que, no sabs qui és; que no l'has conegut mai, i que mai l'has sentit nomenar tansol.

No temis, si és que vols coneixe'l, que jo't diré qui és: jo si que'l conec.

Es un comerciant que fa comerç en tot, que igual compra-vent sucre, que casulles i mitres, que ferre vell, que draps, que... vots. Amb la mateixa serenor et compra, per sota mà, fent-te una mala passada, un tern, que't compra, valent-se, està clar, dels mateixos procediments, la consciència de tot un districte,

Es un senyor molt ric... disposat a comprar l'aire que respire. Tot depent que trobi qui se'l vulgui vendre. Si te'l vents, ell te'l compra, i com que te l'ha pagat, be o malament, ell considera—i amb això li dono tota la raó—que no't deu res, i per tant, que, ningú i demani cap favor, car ell no en deu haver defer cap. Per ço ell el va pagar: estan en paus.

Es un català renegat, qui fa de setélite dels de Madrit, d'aquella gent que no sent, ni pensa, ni parla com tú, i per tant, que't voldria més mort que viu.

Es dels qui apòia a aquells qui t'han pres el fill i se te'l han endut cap a morir inconscientment a terra estranya.

Es dels d'aquella gent a qui tant-se-val que'ls hi ploris, com els supliquis, que no't veuen, ni't senten, per que duen el cor acuiracat, si és que ancara els n'hi queda una engruna.

Es dels qui volen sembrar la teva terra de sal per que la teva ufana defalleixi i desapareixis d'una vegada.

Es dels qui amb impostos i recàrrecs i impediments no't deixen viure.

I pensa, bon elector, que, per a poguer-se fer d'aquesta gent, ha venut la seva mare pàtria: Catalunya.

I ara't ve a comprar a tu, bon elector, per que pugui anar a Madrit, i des d'allí, poguer contar amb majoria per bandejar-te i ofegar-te a tu mateix, qui l'hauràs fet home.

Pensa que Catalunya li ha donat el ser i ara l'ha venut.

Figure't a tu què't farà si t'hi vens!

Ara, tal vegada, t'afalagarà, amb paraules falses, i un cop hagi assolit el seu proposit, ja no'l veuràs més per casa teva.

Sols el veuràs, bon elector, de lluny i'l sentiràs riure i mofar-se de tu, fent-te sentir sobre la teva esquena'l pes del fuel del opressor que't te fernet pel coll, com a Judes qui va vendre a son Mestre i Senyor i després li escupiren el rostre mofant-se i rient-se d'ell, obligant-lo a penjar-se, expiant així el seu crim.

Tú també, elector, expiaràs el teu crim si't vens el vot al opressor.

REBEL

POBLE QUE MEREIX SER LLIURE

ES verament encoratjador el veure les mostres de simpatia i adhesió que arreu del districte va rebent nostre candidat en les visites que està verificant per aquestes encontrades palesant d'aquesta manera vivament que els serveis i sacrificis esmersats en les últimes legislatures que ens ha representat no han sigut esmersats endebades, sinó que sabem justaprecial-les en el seu valor.

I encara és doblement encoratjador el creure que no han de mostrar-se refractaris en posar-se al nostre costat el·lements que fins avui havien restat allunyats de les lluites el·lectorals, havent-se per fi apercibut que amb el seu procedir, essent tots els homes aimants de llibertat i progrés no feien més que donar forces als seus adversaris, deixant que sortissin triomfants els seus enemics, puix enemics són tan seus com nostres, les dretes del districte del Vendrell que sols anhelan fer revivre els antics sistemes caciquistes.

Peró aixó no será, porque el poble tot s'ha donat compte a temps de les seves intencions i el proper dia 29 amb el triomf esclatant de nostre amic En Lluís Figuerola palesará una vegada més que amb el districte del Vendrell quina historia esquerrana és ben coneguda no s'hi pot mercadejar com si fossim uns *borregos* de la provincia de Cuenca, que en nostre districte hi ha homes lliures i no una ramada de bous que's venguin al primer mercader que's presenti.

Bonic paper fariem indubtablement si nostres adversaris arribaven a conseguir la nostra representació per aquesta *bella* figura decorativa que s'anuncia als electors en un periódic per a que l'admirin com si fos una *vulgar* eoupletera.

Que pensaria de nosaltres tot Catalunya si enviéssim a Madrid a aquest senyor que per el sol mérit de venir des d'allí encasillat seuria al Congrés amb l'unica missió de fer cada set mesos *un ruego i una pregunta* al seu amo i senyor Comte de Romanones, tipu tan odiat com irrisori per tots als que sentim bategar dintre nostra ánima catalana per ésser amb el seu afany de lucre, protagonista de que tantes mares

plorin els seus fills que han vessat inútilment la seva sang en las terres africanes.

Amb quin dret tú, poble, que esmerces els teus esforços procurant la teva emancipació i elevació del seu nivell social podries clamar llibertat si et venguessis lo més sagrat, és dir, el dret a elegir lliurament qui vols que't representi?

Com podrás fer exigir justicia a qui pera conseguir l'acte apela a medis reprobables i penats per la llei?

Amb quina força podras anar a demanar favors i que treballi pera tu qui ja t'ha pagat?

I per fi, qué?

I per fi que'n pots esperar de l'home que per a captar l'acta de diputat no dubta en recórrer el districte acompanyat de qui han sigut, són i seran els teus enemics, aquests corps que passen els anys esperant les eleccions per a abraonar-se sobre el candidat qu'ells mateixos han buscat xuclantli fins l'últim céntim?

No dubtem que nostre districte sabrá escollir i treure triomfant de les urnes a nostre amic En Lluís Figuerola, per ésser aquest el representant veritable del districte i d'aquesta manera palesará una vegada més la dita antiga que diu «El poble que sap escollir-se dignes representants és dignifica a si mateix.

PALAFURIA

Ara es hora...

Curt es el període electoral, denigrants els procediments de que el Govern es val, indigna i forta l'actuació que emplea.

Homes de tots els sectors d'esquerra que teniu el concepte que correspon a la decència humana, ara es hora d'ensorrar aquest odiós Poder, que es la representació infamant de l'anarquia dels que manen i de la tiranía dels que ens mal-governen, ens porten la ruina en les nostres llars i ens retornen els fills en sense braços o amb la mort que els hi xucla els pulmons i les entranyes!

Bagatel·les

“Hermanos o extrangeros????”

El nostre bon amic l'Antón Montserrat, que lo mateix improvitza un focs artificials dalt d'un balcó, que es capaç posarse a fabricant de xacolata, ens assabenta tot apesarat que haven escampat arreu arreu petits plects d'anuncis del seu «Bar Esport» com es natural; redactats en català el «Real Club Automovilista» Montañés de Santander, li ha retornat el plec que ell va adreçar-hi amb una nota que diu textualment «No entendemos el catalan».

Seria hora que l'Estat Espanyol en atenció que *todos somos hermanos* i per lo tant tots hem de gaudir dels mateixos drets declarés oficial l'ensenyament català a les escoles, per a no trobar-nos que *nuestros hermanos*, que segurament no retornen mai els impresos estrangers encara que no els entenguin, s'evitessin la vergonya de no entendre l'idioma d'uns germans, que arreu del món es fan entendre menys *allà a Espanya... Hidalgo territorio de las Hurdes*.

§

Registre Civil

Segons ens assabenta «El Vendrellense» organo de la coalició de las derechas del Distrito el diumenge dia 8 del actual va néixer políticament en el local de la «Liga Agrícola Industrial» de nostra vila don Lluís Plandiura i Pou...

Ara només falta que el bateigin, que tenint quartos no li faltaran padrins... I seran tan bons aquets padrins que per a demostrar-ho cal sols dir, que el mateix dia que va néixer, ja En Guasch i Robusté, li va prometre si guanyava aquestes eleccions, fer-lo diputat *vitalicio* pel nostre districte.

Es veu que per aquest *representant de diputados* endusar-los al poble es lo de menys!

§

Una alcaldada...

«La Campana de Gracia» (no de Grecia) amb aquell xiroi bon humor que gasta sempre ens dedica aquest repic:

«L'alcalde de R. O.—que al nostre entendre vol dir de Riueria—de Vendrell, denegà el permís d'anunciar públicament la celebració d'una

conferència sindicalista, pretextant mutius futils i costums moralment perjudicials que els temps moderns haurien d'abolir per sempre.

Som i serem gent refrenada
tan si es vol com si no es vol,
que no hi ha terra més befada
sota la capa del sol.»

Seguint l'estil podem ben dir: que si els brams ase no ariben al cel, les rucades d'un alcalde... de R. O. arriben per tot arreu!

§

Un rasgo de “El Vendrellense”

Aquesta funeraria setmanal que amb això de les eleccions davant de les peles, lo mateix canvia de candidat, que de partit que de... paper, en seu número últim publica un «Rasgo plausible» dient que el bon patriota En Josep Aixelà a través un donatiu de 1000 pesetes, al Hospital amb la condició expressa de que fos entregada directament a la Mare Superiora de dit establiment.

Aquest es realment el fet, pero «El Vendrellense» valent-se de la condició expressa del Sr. Aixelà no sols fa pública una qüestió que no li perteneixia sinó que l'aprofita per a escupir el seu acostumat verí contra la Junta del nostre Hospital; avant posant una desconfiança al senyor Aixelà contra la mentada Junta que aquest no ha manifestat mai.

No es això Srs. de «El Vendrellense» no es això! Lo que ha obligat al senyor Aixelà a que el seu donatiu fos entregat directament al Hospital no ha sigut una desconfiança amb la Junta sinó precisament amb la Presidencia de dita Junta ja que recaient aquesta al Alcalde i essent aquest nombrat de R. O., seguint patriota com es no ha volgut tractes amb gent que tenen la barra d'ostentar carrecs que prevenen d'allà dalt.

Mireu si n'hi ha de diferència d'un rasgo al altre.

§

La compra de vots

Ha causat una estupenda admiració la circulació que la Fiscalia del Tribunal Suprem ha dirigit als funcionaris del ministeri fiscal per a que persegueixin la corrupció del sufragi per mitjà de la compra de vots.

Puresa del sufragi a aquesta hora! Vaja que ens permeti senyor fiscal del Tribunal Suprem

que li diguem que no hi creiem. El Govern ens ve donant proves tan irrefutables de lo que significa per ell *la lliure expressió del sufragi*... que ens escama la circular. Millor dit ja sabem lo que vol dir, que mentre els candidats ministerials impunement recorreran el mercat electoral, els apoderats dels candidats de oposició seran acorralats per imaginaries temptatives de compra-vots.

Sápigam per si acás, que en aquest districte com... en els demés de casa nostra que si s'espera al candidat ministerial es amb la boca oberta, —i no certament per a respirar els aires primaverals!

§

Una carta dubtosa

Novament hem de retreure «El Vendrellense» aquest setmanari quaremal que donat a la seva característica, inclús te el canvi establert amb *E, consultor de los brodados*, per a recollir de ell una carta que diu En Plandiura haver rebut de l'Eugeni d'Ors.

Tot pot ésser... lo que no creiem que pugi ésser es que un home tant culte com l'Eugeni d'Ors, emplei per escriure a «El Vendrellense» una ortografia tan especial com la d'aquella carta; ni que per a dirigir-se a En Plandiura, per molt antiquari que sigui, li adreci expressions com aquestes per exemple: *m'ha arribat, n'he tingut, n'espero, calificació, aon, meteixa, meteix*... i parem de contar per que la lletra es llarga i apesar d'ésser firmada per l'Eugeni d'Ors, no podem creure que sigui escrita d'ell.

Si aixís fos quina decepció per aquells que sempre hem sentit per l'Eugeni d'Ors, la més fervent admiració!

Elector :

Tingues en compte que els nostres adversaris es valdran de totes les males arts, de tots els ardits i de totes les ar-

mes per a sorprendre la teva bona fe.

Diguin el que diguin no perdis un sol instant la confiança. A lluitar valentment que la victòria és nostra!

Esportives

SIMILS DEL F. C. BARCELONA, 0

F. C. VENDRELL, 4

El passat diumenge tingué lloc en el camp local un nou encontre entre els dos equips citats en primer terme i novament el triomf correspongué al equip local.

Mes aquest triomf assolit pel equip local, el resultat del qual hauria de representar una lluita forta, realment no fou així, ja que ni uns ni altres donaven de si el màxim de joc i d'una manera especial els equipers locals, que durant tot l'encontre ni un sol moment es mostraren com en ocasions passades enfront d'equips superiors al del passat diumenge.

L'encontre fou durant tot el seu transcurs poc mogut, per lo que el públic no en sortí satisfet com en passats encontres, marcant-se únicament un sol tanto, producte d'una combinada portada per Ivern i Cubota, logrant aquest introduir l'esfèric en una falsa sortida del porter visitant. Els locals perdonaren un penal que tirà a fora amb intenció Marqués. Un tir de Mascaró a goal no fou goal per poc, ja que passà tocant el marc. En l'equip visitant hi sobresortí el defensa esquerra qui jugà per tots vint-i-dos. L'equip local alineà a Altés, Nin, Colet, Barnadas, Marqués, Martin, Lleó, Mascaró, Aloy, Ivern, Cubota.

ALTRES ENCONTRES

Per a demà està anunciat un encontre entre el primer equip Cortsense de Barcelona i el primer local. L'equip visitant porta una brillant campanya en la present temporada.

Pel dia 29 tindrà lloc altre encontre entre una selecció del R. C. D. Espanyol de Barcelona i el primer local. Encontre que fou sospès el dia 8 del corrent a causa del mal temps.

ATLETISME

Segons noves, en nostre centre esportiu es reemplenirà novament la secció d'atletisme dirigida per un element competent amb la mateixa.

Celebrariem tingués confirmació.

CICLISME

També per rumors arribats a nosaltres, dintre poc tindrà lloc en nostra vila i en un circuit esplèndid una magna prova ciclista en la que hi pendran part tots els asos del ciclisme nacional, de les tres categories.

BONSOMS

Noves i comentaris

Al objecte de poder facilitar tota mena de dades relatives a eleccions, han quedat obertes les oficines electorals de nostra candidatura republicana nacionalista al «Centre Republica Nacionalista» d'aquesta vila i a la Direcció d'aquest setmanari Carrer de Mar núm. 5 ón podrán dirigir-se nostres amics i electors sempre que convingui.

BANCA PALAU

Queda oberta la negociació dels cupons *vençiment primer de maig vinent.*

Entre altres impresos ens plau separar d'En Josep Barnadas una bonica tarja d'ofertament de l'establiment tipogràfic que amb el nom de «Impremta Barnadas» acaba d'obrir en nostra vila carrer de Sant Sebastià núm 2.

Al remerciar-li aquesta finesa li desitgem verament tota mena de prosperitats.

COL·LEGI CATALUNYA. Seguint un mètode ràpid i pràctic s'ensenyava d'escriure amb màquina a joves i senyoretes, anant a carrec de la senyoreta professora parvulista, l'ensenyament per a senyoretes.

Per a més detalls dirigir-se al «Col·legi Catalunya»—Carreró 8—Vendrell.

Des de avui dia 21 fins el proper 5 de Maig estaran exposades al públic, en els baixos de la Casa de la Vila, les llistes dels que han d'esser incluits o exclusos en el Cens Electoral, per a que durant dit període puguin fer-se les reclamacions que s'estimin pertinents, les que serán ateses en la Secretaria de la Junta Municipal del Cens Electoral, situada també en els baixos de la Casa Comunal.

Llegim a la premsa de ciutat que a última hora del dimecres dia 18 va morir el revisor de la C^a. de ferrocarril de M. Z. A. Manuel Sanchez Carbó qui era emmaridat amb nostra veïna Teresa Mata,

a conseqüència de les ferides que havia sofert al dia abans al caure del tren correu de Madrid entre les estacions de Gavá i Prat de Llobregat.

Per tant desafortunada fatalitat rebí la desconsolada família Mata nostre més sentit condol.

Corren rumors que asseguruen que el jove advocat Salvador Heures, a causa d'un accident tingut a Madrid, ha sofert llesions d'alguna gravetat.

REGISTRE CIVIL

Del dia 12 al 19 d'Abril

NAIXEMENTS : Maria Mañé Marcé, S. Magi 98; Jaume Güell Guasch, Mar 40.

DEFUNCIONS : Jaume Bernad Cañis, de 6 mesos, Roda 33, Carme Roig Fontana, de 65 anys, Riego 6.

MATRIMONIS : Cap.

La Riba

NOTICIARI

El dijous de la setmana passada tinguerem el gust de saludar al ex-diputat i candidat novament per aquest districte don Lluís Figuerola Maria, qui acompanyat de varis amics, amb motiu de recorre el seu itinerari electoral, ens honrà amb sa visita la nostra població.

Degut al entusiasme que senten en pro de la seva candidatura els electors de nostra vila, per endavant podem ja assegurar-li una elecció magnífica.

—En l'església parroquial de nostra vila, tingué lloc el dijous de la setmana passada la celebració matrimonial del jove Agustí Escanó acreditat industrial de la ciutat de Valls, amb la gentil senyoreta Carme Calmet Just germana de nostre apreciat Batlle Pere Calmet.

Per tant feliç esdeveniment rebí la venturosa parella la nostra més coral enhorabona.

El Corresponsal
ESTANISLAU JANÉ